

borgere, der af en næsten absolut Nødvendighed er bunden til at benytte for en stor Deel ogsaa denne Tid til Arbeide. Jeg troer, at man gjør et Indgreb i deres Arbeidsfrihed, i deres Arbeidsret, som neppe er forsvarligt, og som neppe kan komme Lovens Formaal, Religiositetens Udbredelse, til Gode. Jeg for min Deel agter derfor at stemme mod enhver af de foreslaaede Forandringer i den og fra det andet Thing oversendte Lov.

Blume: Det er blot et Ord af den sidste ærede Taler, der foranlediger mig til at fremkomme med en Bemærkning. Naar den ærede Landstingsmand siger, at man baade ved den tidligere Anordning og ogsaa ved Ændringsforslagene til nærværende Lovforslag gjør Indgreb i Arbeidernes Ret, vil jeg gjøre opmærksom paa, at det ikke er os, der gjøre det, det er ikke Lovgivningen, men det er Christendommen, det er Christendommens Bud, thi det hører med til vor Religion; det er Religionens Bud, at Sabbathen, Søndagen, skal være en Helligdag og Hviledag. Hvorvidt nu Lovgivningen kan ansee sig berettiget til at gjøre nogen Undtagelse herfra, lad det være Lovgivningens Sag; men for saavidt dette Bud skal være et Indgreb i Arbeidernes Ret, da er det Religionen, da er det Christendommen, der gjør det; og lad saa Christendommen selv svare for sig, den troer jeg ikke skal falde for en saadan Paastand.

B. Christensen: Jeg troer, det er en stor Misforstaaelse (Blume: Det skulde glæde mig!), der ligger til Grund for de Uttringer, vi sidst have hørt. Her er kun Tale om nødvendigt Arbeide. Jeg troer ikke, at nogen Religion forbyder Arbeide, naar det er virkelig nødvendigt, og det er det i de Tilfælde, jeg her har stillet til; thi den første Betingelse for Arbeideren er at leve, og det at sikke sig sit Livsophold gennem sit Arbeide, er upaatvivleligt en ligesaa høitstaaende Pligt som den at overgive sig til Hvile paa Helligdagene.

Clausen: Jeg skal ikke forsøge paa at imødegaae den Tankegang, som den ærede Taler, der nys satte sig, har hentydet til; jeg veed i Forveien, at det ikke vil føre til noget Resultat; men jeg skal derimod blot gjøre den Bemærkning, at naar han saa stærkt har talt

Arbeidsfrihedens Sag, saa maa man vel erindre, at Arbeidsfrihed ikke blot er Frihed til Arbeide, men ogsaa Frihed for Arbeide. At sikke den haardt trykkede, i Afhængighed stillede, Borgerklasse en Frihed paa visse Dage, saaledes at den kan komme til at aande friere, at den kan komme engang ud af den daglige Trædemølle, er Noget, som det ligesaa fuldt er i Statens som i Kirkens Interesse at værne om.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gik man over til Afstemning, hvorved

- 1) Lovforslagets § 1 (see Anhang). vedtoges eenstemmigt med 31 Stemmer.
- 2) Forslag af Clausen til § 2:

At Ikedetfor Ordene: „og skal Enhver — den offentlige Guds tjeneste“, sættes: „ei heller Noget foretages i Huset, som er forbundet med udenfor hørlig Støi og Larm.“

blev ved Navneoppraab, da der ved den første paa sædvanlig Maade foretagne Afstemning afgaves 18 Stemmer for og 15 mod Forslaget, som det af Nedenstaaende vil sees, vedtaget med 21 Stemmer mod 17.

Ja:

Anderfen; Blume; Voserup; Clausen; Friis; Holst; Jørgensen, A.; Jørgensen, D. F. C.; Krabbe; Krarup; Lange; Larsen; Lundsteen; Mollke; Mortensen; Nyholm; Pedersen, J.; Dvisti; Schroll; Schulin; Tillisch.

Nei:

Andræ; Borgen; Christensen, B.; Christensen, C.; Christensen, J.; Dreier; Hansen, P.; Jørgensen, F.; Jørgensen, P. C.; Kirck; Knudsen; Leuning; Nielsen, D.; Nørsgaard; Pedersen, Jens; Sørensen, A.; Thalbiger.

Stemte ikke.

Lemmich; Undsgaard.

Fraværende:

Vardenfleth; Bjerring; Holberg; Johansen; Lüttichau; Madvig; Rosenkrantz; Stemony; Tang; Wesfely.